

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/410/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212219140
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1212219140.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov JUDr. Aleny Svetlovskej a JUDr. Beáty Jurgošovej v právnej veci navrhovateľa: Mgr. Martin Bezák, Z. 3, Bratislava, proti odporkyni: Silvia Balciarová, S. XXX, Hnúšťa, o zaplatenie 1.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 18C/183/2012-30, zo dňa 3.12.2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.000 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 1.9.2012 do zaplatenia a 60 eur titulom náhrady trov konania; vo zvyšku návrh zamietol.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa zaplatenia žalovanej sumy domáhal titulom vrátenia pôžičky.

Nakoľko sa odporkyňa napriek riadnemu predvolaniu nedostavila na pojednávanie a nepožiadala o jeho odročenie, podľa § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v jej neprítomnosti.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni peňažnú pôžičku 1.000 eur. Uvedenú skutočnosť má preukázanú nielen z výpisov z navrhovateľovho účtu (podľa ktorých previedol na účet odporkyne 600 eur dňa 10.1.2011, 100 eur dňa 22.3.2011 a 100 eur dňa 30.5.2011), ale aj z prepisu internetovej komunikácie medzi účastníkmi konania; z tejto jednoznačne vyplýva, že uvedená suma bola odporkyni poskytnutá ako pôžička a nie ako dar, resp. príspevok na domácnosť, ako uvádzala odporkyňa. Splatnosť pôžičky určil dňom 31.8.2012, kedy bol odporkyni doručený návrh na začatie konania; do omeškania so splnením peňažného záväzku sa teda dostala dňa 1.9.2012.

Na základe uvedených skutočností zaviazal odporkyňu v zmysle § 657 a § 517 ods. 2 Obč. zák. zaplatiť navrhovateľovi 1.000 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 1.9.2012 do zaplatenia; v časti zaplatenia úroku z omeškania za obdobie od 25.7.2012 do 31.8.2012 návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. (navrhovateľ bol neúspešný iba v pomerne nepatrnej časti) tak, že priznal navrhovateľovi právo na náhradu trov konania voči odporkyňi; trovy konania navrhovateľa pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh 60 eur.

Proti zaväzujúcej časti rozsudku podala odvolanie odporkyňa a žiadala rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Uviedla, že žalovaná suma nebola predmetom pôžičky ale daru. V čase, keď s navrhovateľom žila, aj keď spoločnú domácnosť nevedli, bola podnikateľkou a prevádzkovala internetovú kaviareň; popri tom mala i zamestnanie. Nakoľko chceli byť spolu čo najčastejšie, tak zvažovali, že kaviareň zruší a pôjde k navrhovateľovi do Bratislavy. Od 1.1.2011 živnosť pozastavila a išla za ním. V tom čase prerábala aj byt; vtedy jej navrhovateľ prvýkrát finančne pomohol na rekonštrukciu bytu. Po rozchode sa dar zmenil na pôžičku. Vtedy sa ho zľakla, lebo sa vyvyšoval, že on niečo znamená; preto reagovala na facebooku, že to má na pamäti; uvedené nemyslela tak, že mu dlh vráti, ale že má na pamäti to, ako sa k nej zachoval. Odporkyňa ďalej poprela tvrdenie, že peniaze jej boli požičané v súvislosti s hľadaním zamestnania v Nemecku. Namietla i skutočnosť, že súd prvého stupňa jej odňal možnosť konať pred súdom, keď nesúhlasila s tvrdením, že bola riadne predvolaná na pojednávanie. Uviedla, že minimálne do (správne malo byť od) 10.5.2012 je prihlásená na prechodný pobyt v meste Harsewinkel a teda sa nezdržiavala v mieste bydliska.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na tvrdených skutočnostiach.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 24.4.2014 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.).

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil, pretože je vecne správny a nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

K námietke odporkyne týkajúcej sa odňatia možnosti konať pred súdom odvolací súd uvádza, že odporkyňa v odpore proti platobnému rozkazu podanom na pošte dňa 12.9.2012 ako svoju adresu uviedla ul. S. XXX, Hnúšťa, t.j. adresu, na ktorú jej súd prvého stupňa doručoval predvolanie na pojednávanie dňa 3.12.2012. Podľa údajov na doručení „do vlastných rúk“ bol vykonaný neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie dňa 29.10.2012, opakované doručenia dňa 30.10.2012, pričom zásielka bola uložená dňa 30.10.2012; súdu prvého stupňa sa vrátila dňa 22.11.2012 s tým, že nebola prevzatá v odbernej lehote. Súdu prvého stupňa potom postupoval v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p., keď vec prejednal v neprítomnosti odporkyne, keď za deň doručenia predvolania sa považoval deň vrátenia zásielky (§ 47ods. 2 posledná veta O.s.p.). Odporkyňa samotným tvrdením o nezdržiavaní sa v mieste svojho bydliska bez ďalšieho nepreukázala uvedenú skutočnosť, a to ani v spojení s prihlásením sa na pobyt v Harsewinkel dňa 10.5.2012. Z uvedeného prihlásenia nie je zrejmé dĺžka pobytu odporkyne v Harsewinkel; navyše po uvedenom dátume bol odporkyňi doručený ako platobný rozkaz dňa 31.8.2012, tak aj uznesenie č.k. 31Ro/1357/2012-16, zo dňa 18.9.2012, na adresu ul. S. XXX, G..

Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutej časti rozsudku odvolací súd uvádza, že sporným v konaní nebol prevod súm 600 eur dňa 10.1.2011, 100 eur dňa 22.3.2011 a 300 eur dňa 30.5.2011 z účtu navrhovateľa na účet odporkyne. Sporným bol právny titul ich poskytnutia. Odporkyňa v odpore proti platobnému rozkazu uviedla, že v čase prijatia sumy 1.000 eur žila s navrhovateľom v spoločnej domácnosti v jej byte a uvedenú sumu jej navrhovateľ poskytol ako príspevok na chod domácnosti a čiastočnú úhradu súvisiacich výdavkov. V odvolaní však už tvrdila iný účel poskytnutia peňazí - dar v súvislosti s rekonštrukciou jej bytu.

Uvedené tvrdenia odporkyne sú však v rozpore so založeným prepisom komunikácie medzi účastníkmi na facebooku dňa 18.9.2011, podľa ktorého na otázku navrhovateľa „čo bude s tými 1.000 eur, čo som Ti poslal na účet?“ odporkyňa poukázala na svoje finančné problémy s tým, že „mám to na

pamäti, toho sa báť nemusíš“. Rovnako v odpovedi na e-mail navrhovateľa zo dňa 16.11.2011, v ktorom navrhovateľ požiadal o splácanie pôžičky, odporkyňa uviedla, že je jej jedno, ako to navrhovateľ bude riešiť, že prišla o prácu, aby sa jej prestal vyhrážať súdmi. Súd prvého stupňa potom správne vyhodnotil uvedenú komunikáciu medzi účastníkmi vo vzájomnej súvislosti s výpoveďou navrhovateľa, keď mal za preukázané poskytnutie sumy 1.000 eur titulom pôžičky. Odpoveď odporkyne na facebooku nebola reakciou na to, ako sa k nej navrhovateľ zachoval (ako uvádzala v podanom odvolaní), ale jednoznačne reakciou na otázku ohľadom vrátenia poskytnutej sumy 1.000 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania navrhovateľa odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešný navrhovateľ by mal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko si však náhradu trov konania neuplatnil, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.